

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

19. Memnon: Ex Philostrato in Memnone.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

Confer cum ista descriptionem Luciani, quae habet aduersus indoctum.

CITHAROEDVS.

Apuleius, lib. 2. florid.

Descriptio XVII.

Adolescens est visenda pulchritudine, crini-
bus, fronte parili, separata, per malas reu-
sus: ponè autem, coma prolixior interlucen-
tem ceruicem scapularum finibus obumbrat:
Ceruix succi plena, malæ vberes, genæ ter-
tes, ac modico mento iaculantur, eique prot-
sus citharæ dicus status, deam conspicens, ca-
nenti similis. tunica picturam variegatam
decoris ad pedes deictus, ipso Græcanico
cingulo, chlamyde velat utrumque brachium,
adulque articulos palmarum. Cætera decoris
instrumentis dependent, cirhara baltheo cæ-
lata, apta structim sustinetur: manus eius teæ-
ra procerculè laua distantibus digitis neruos
moltur; dextra psallente gestu, pulsabulum
citharæ admovet, seu parata percutere, cum
nox in cantico interqueuit: interim canticum
viderur ore tereti, & semihiantibus in con-
su labellis eliquare.

MARSYAS.

Ex codem Apuleio.

Descriptio XVIII.

Eo genitus Marsyas, cum in artificio pa-
tristaret tibicinij, Phryx cætera, & barba-
rus, yultu ferino trux, hispidus, illaribar-
bus, spinis, & pilis obsitus: ferrur (prol u-
fas) cum Apolline certauisse, tarpis cum de-
coro, agrestis cum erudiro, bellua cum Deo;
Musæ cum Minerua, dissimulamenti gratia,
Iudices astitere, ad deridendam scilicet mon-
stri illius barbariem, nec minus ad stolidita-
tem illius puniendam: sed Marfyas, quod
stultitiae maximum specimen est, non intelli-
gens se deridiculo haberi, priusquam ribias
occiperet inflare, prius de se, & Apolline que-
dam deliramenta barbaræ efficiunt, laudans
se, quod erat, & coma relictus, & barba
squallidus, & pectore hirsutus, & arte
tibicen, & fortuna e-
genus.

MEMNON.

Philostratus, in Memnone.

Descriptio XIX.

Σκόπει γάρ οὗτος μὲν καὶ τὰ γῆς δι-
ληφέται, τείλει γάρ Αἰγύπτιοι μὲν ἐκτείνε-
ται, εὐθίσκει, ταῖς πηγαῖς δὲ αὐτὸν θεός ἐστιν
επει, καὶ ὁ ὄρθια λέβητα πολολόγειρ· ὅρα τὸν θεόν
τοις χρισταῖς θεούς κατέτινεν. τοῦτον μὲν οὐα-
φέμεν τὸν μέμνονα. τὸ γάρ ἀκράτειον τοῦ οὐρανοῦ με-
λλει οὐσοράμενον τὸ ἀνθεῖον.

Etenim aduerte, quantus humi iaceat,
quantaque cincinnorum spica, quos, puto,
Nilo nutriebat, Nilienim ostia, AEgyptij,
fontes, AEthiopes habent: aspice quantum
species ipsa roboris, oculis etiam extinctis
preferat: aspice præterea lanuginem, quam
intersectoris ætari congruat, ne nigrum
quidem dices, Memnona: nam quæ ipsi in-
est sincera nigredo, floris nescio quid pra-
fert.

MELEAGER VENATOR.

Philostratus in Meleagro.

Descriptio XX.

Φερεδὴν, καὶ τὰ περὶ αὐτὸν εἴπωμεν. το-
φος μὲν ἐρευνίας, καὶ πάντη σφριγῶν.

A Gedum, etiam quæ ad ipsum spectant,
commemoremus: Callosus est, ac rigi-
dus

κανῆμαι διάλυτῷ εὐπαγεῖς, χρόνοι, φέρειν τὸν τὸν
τὸν τοὺς δρόμους ικανοῖς, χρύσιαν ὁδονταῖς ἐκχειρός
ἀγῶνα, φύλακες ἀγωνίας. μηρός τε ξυλίνην ἑπτή-
γουσι διάδημοι οὐρανοῦ τοῦ κάτω, χρυσίον, οἷον δι-
δόντας θαρστεῖν, ὡς σὸν ἀναζαπηγένειαν ὑπὸ τὸν
συνέθετον διενεγένετο πλευρὰ ψεύδεια, χρυσὴν
ἀπέριτον, χρυσέργαστρον διεργασμένον, χρυσοῖς τορόσιοι τορόσιοι αὐχένα
ἔρρωμένον ξυλικούς οὐρανούς περιβάλλοντας
κομητέοντα, χρυσέργαστραν τοῦ οὐρανοῦ τὸν δρόμον,
ἐπεργον χρυσοῦν ικανῆς δεδορκός τὸν δρόμον,
ητερόντες δὲ τὸν άνθεμόν, ἀλλ' οὐ τὴν βυματίαν,
χρυσὴν τὸν προσώπον κατάσασις· οὐδὲ ξυγχωρόσα
τοπεῖ καλλίστης πλέγεται, διὰ τὸ οὐρανούλαδα.
Εἰδῆς
χλευκὴν πάπιρον γόνυν, χρυσῆς, ὑπὲρ τὸν πρυρόν, θρησ-
ματικούς πολλάς τὴν λέγεται, διὰ τὸ οὐρανούλαδα.
κολπώ-
σας, τὸν θηρίον ψεύδεια-
τας.

dus adolescentis, & corpore toto vegetus,
suræ benè compactæ, rectæ, non minus in
stadijs ad currendum aptæ, quāmad iunctæ
certamen cominus sustinendum firma: fe-
mur iunctum toris, genu inferiori tibiae re-
spondet, & talis coxendix, ut polliceri au-
deat, adolescentem apri impetu minimè sub-
uersum iri: tum latera plena, & venter mi-
nimè obesus, & pectora moderate extube-
ranta, & brachium arti culis nexum, & hu-
mieri ad cœrūcētē validam coherentēs, ba-
sim ipsi exhibet, coma verò soli concolor,
& nunc præ impetu, & alacritate erecta, &
toruum intuens, cæsius oculus, & superci-
lium haudquaque remissum, sed in animi
æstu totum, ut & ipsa vultus constitutio,
qua non concedit de forma, propter commo-
tionem adolescentis, quicquam dicere: Ac-
cedit vestis candida super genu, & soleas su-
per malleo, fulcrum quidem tutum in-
cessui. Denique chlamyde croco tintata,
ceruici inuslata, induitus
belluam expe-
ctat.

N A R C I S S V S.

Callistratus, in Narciso.

Descriptio XX.

Eἰσίκει δέ πάντη Νάρκιος Θεός, ἐκ λίθεων
εἰς πεποιημένος, τῶν δὲ, μᾶλλον δὲ κάτισσος,
ἥλικωτης ἔργων, ἀσρατήν τοις δὲ αὐτοῖς σύμμα-
τος ἀπολάμψαντα καλλίστης. Ήττοίον τὸ σχῆμα,
καὶ μηδέποτε χρυσοῦς περαστής, χρυσά μὲν οὐ μέτεπον τὸν
τε τοὺς ἐλισσομένους εἰς κύκλον, χρυσὰ δὲ τὸν αὐχ-
να, κεχυμένης εἰς νάτα, ἐπειπεῖ δὲ σὸν ἔκρατος
γαύρον, οὐδὲ οὐλαρὸν καθαρόν. Βαπτισθεὶς γέρ-
ει τοὺς διμαστοὺς τὸν τέχνην, χρυσὴν πάπιρον μητρὶ^{τη}
τὸν Νάρκιον καὶ τὴν τύχην διέκεν μητρὶ.

NARCISSVS stabat è marmore can-
dido confectus: puer erat, vel potius
adolescens coquus Cupidinum, qui
veluti quadam facies, è corporis formo-
fitate iaculaatur, eiusmodi verè confor-
matio extitit: aurea cæstatio fulgurabat,
capillo ad frontem, in orbem revoluta, sed
per ceruicem diffusa in terga: obtutus eius,
non purè, ac planè superbus, neque hilat-
ris omnino, infitus quippe fuerat in oeu-
lis maior, ex arte, ut cum Narcis-
so, imago etiam fortunam e-
ius imitare-
tur.

CALVM.